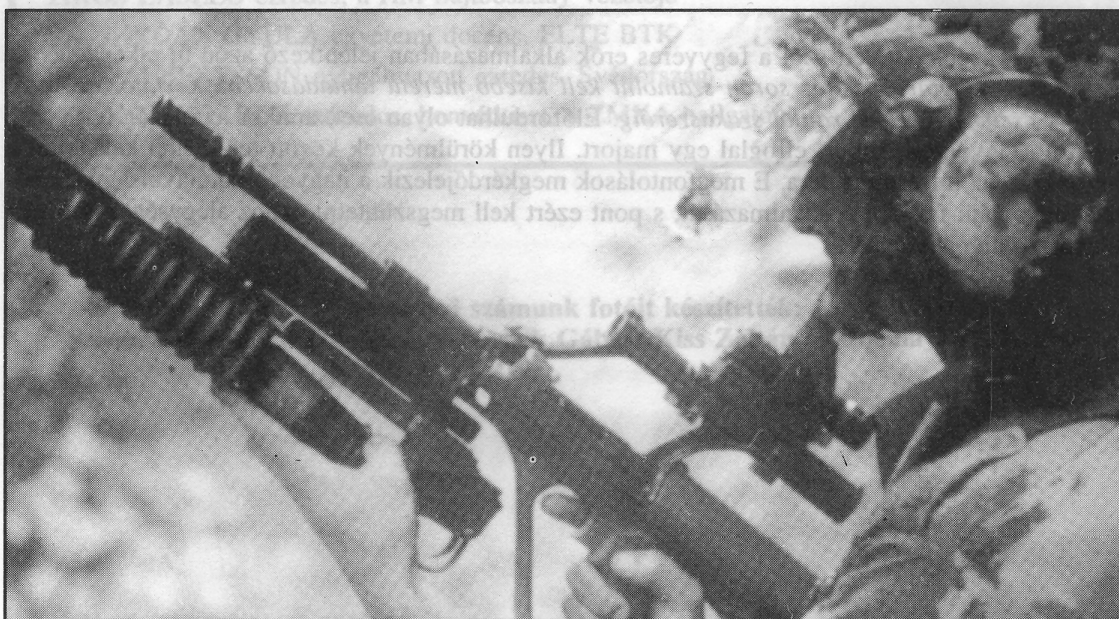

Gránátvető puskák*

A Truppendienst osztrák katonai folyóirat 1994/1. számában érdekes cikket olvashattunk *Norbert Berndorfer* századostól *Gránátvető puskák* címmel. Írásában azon kézi gránátvető fegyverek alkalmazásával, rendszeresítésével foglalkozik, amelyek *40 mm-es gránátok kilövésére alkalmasak és raj-, illetve szakaszszinten kerülhetnek bevetésre*. Az osztrák hadsereg fegyverzetét vizsgálva arra a következtetésre jut, hogy a fedezékbe és fedezék mögött elhelyezkedő célok elleni harcban a kézigránátdobó távolság és az aknavető legkisebb biztonságos lőtávolsága között tűzhézag található, melyet csak kézi gránátvető fegyverekkel lehet megszüntetni.

A helyzet megértéséhez *bemutat egy lehetséges szituációt*: „Egy házban, előttünk 100 méterre két ellenséges lövész” – jelentik a parancsnoknak. Ilyenkor az ember azonnal arra gondol, az erők kisebbik részével lefoglalja az ellenséget és a zömmel támad. Az osztrák raj-, szakasz- és századparancsnoknak hasonló esetben nincs is más lehetősége, mert az ellenség a kézigránátdobó távolságon kívül van, ahhoz viszont túl közel, hogy a saját katonák veszélyeztetése nélkül aknavetővel küzdhessék le.

Más hadseregekben (mint a német, az amerikai vagy a svéd) a fedezékben, vagy amögött elhelyezkedő ellenséget nemcsak lefogni, hanem megsemmisíteni is képesek. Egyszerűen gránátvető puskákat használnak (HK-69, M-203, Y-2). Ezekkel a fegyverekkel 40 km-es robbanógránátokat lönek ki, és a repeszek 10 méteres sugarú körben hatnak. *Ezekkel az eszközökkel 100 méteres távolságból pontosan el lehet találni egy ablakot, és az ellenséget saját eszközével küzdi le a raj vagy a szakasz.*

Az M-203-as gránátvető töltése. Ezt az egylövetű fegyvert a „Rohampuska 77” csöve alá építették be

Az osztrák fegyveres erőknél *tényleges igény jelentkezik alegységszinten egy ilyen jellegű kézi gránátvető fegyver iránt*. A jelenleg meglévő tűzhézag nemcsak a vadász, hanem a páncél-

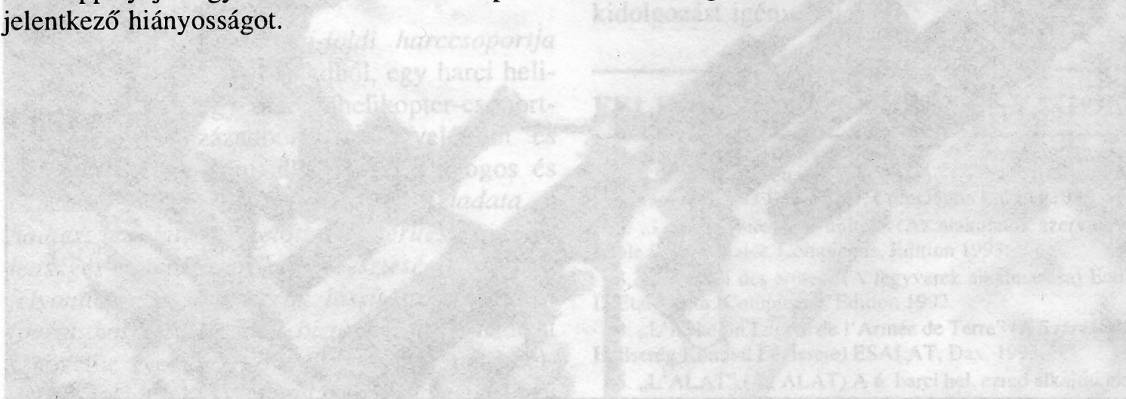
* Megjelent a Truppendienst 1994/1. számában. Fordította: dr. Főrizs Sándor határőr alezredes.

gránátos, a felderítő és az erődalegységeket is sújta. A problémát az alegységparancsnok mellett a szövetségi hadsereg felső vezetése is felismerte. Ezt jelzi *Hans Widhofner* ezredesnek, a gyalogság felügyelőjének cikke is, mely a *Truppendienst* 1987/6. számában jelent meg *Tűzhézag gyalogsági fegyverzetünkben* címmel. A magasabb beosztású parancsnokok már évek óta elkerülhetetlennek tartják egy ilyen fegyver rendszeresítését. Ausztriában napjainkban senki sem gondol a védelmi kiadások növelésére. Ugyanakkor ezek a fegyverek nem túl drágák, rendszeresítésük szükségessége mindenki előtt világos, aki a kérdéssel már foglalkozott, illetve kísérleteket végzett különböző típusú eszközökkel, lőszerrel.

Az MGL-6 hatlövetű gránátpuska, felhajtható válltámasszal

A bevezetés mellett szól a fegyveres erők alkalmazásában jelentkező azon új elképzelés is, hogy *határbiztosítás során számolni kell kisebb méretű támadásokkal, korlátozott harcselekményekkel rajttól szakaszerőig*. Előfordulhat olyan eset, amikor az ország területére behatoló fegyveres csoport elfoglal egy majort. Ilyen körülmények között tekintettel kell lenni a lakosságra, az infrastruktúrára. E megfontolások megkérdőjelezik a nagyobb hatótávolságú, meredek röppályájú fegyverek alkalmazását, s pont ezért kell megszüntetni ezt az alegységek szintjén jelentkező hiányosságot.

Az M-203-as gránátvető lövedék...
„Rohampuska 77” csöve alá építették be

Az osztrák fegyveres erőkben igény jelentkezik a fegyverszintben egy ilyen jellegű két gránátvető fegyver iránt. A jelenleg meglévő tűzhézag nemcsak a vadász, hanem a páncél-

* Műsaját a *Truppendienst* 1987/6. számában. Fordította: dr. Földes Sándor, hadmérnök.